MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS IV)
Klosterneuburg, Anfang 14. Jh. Seite 264v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=908
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

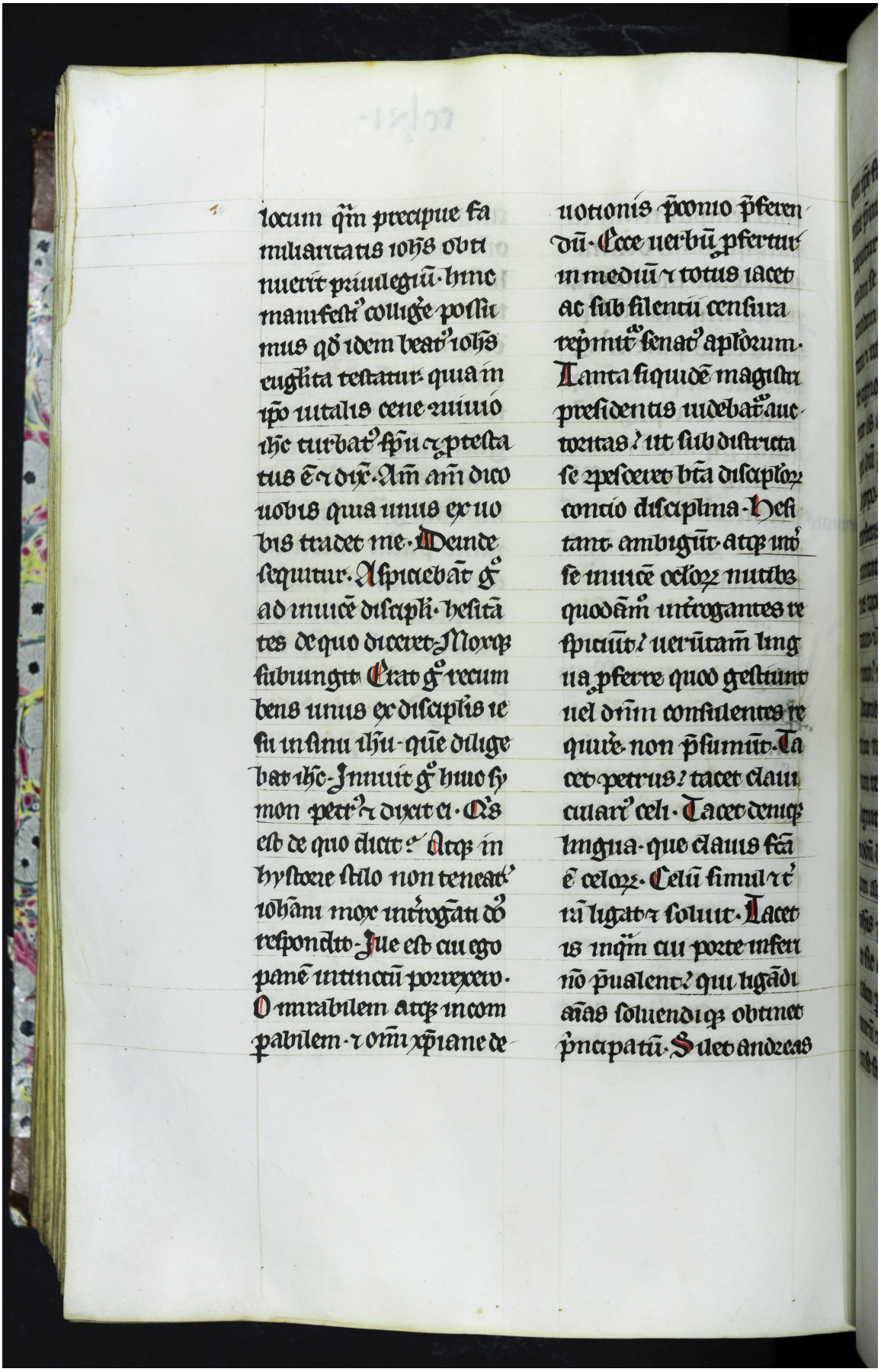

locum q̄m precipue fa
miliaritatis iohs obti
nuerit priuilegiū. hinc
manifestꝰ colligere possu
mus qd̄ idem beatꝰ iohs
euglita testatur. quia in
ipo uitalis cene ꝛ uiuio
ihc turbatꝰ spu ꝛ ꝓtesta
tus ē ꝛ dixit. Am̄ am̄ dico
uobis quia unus ex uo
bis tradet me. Deinde
sequitur. Aspiciebāt g̊
ad inuicē discipli. hesitā
tes de quo diceret. Moxq̄
subiungit. Erat g̊ recum
bens unus ex discipl̄is ie
su in sinu ihu. quē dilige
bat ihc. Innuit g̊ huic sy
mon petrꝰ ꝛ dixit ei. Qs
est de quo dicit? Atq̄ in
hystorie stilo non teneatꝰ
iohāni mox interrogāti dō
respondit. Ille est cui ego
panē intinctū porrexero.
O mirabilem atq̄ incom
parabilem. ꝛ omī xpiane de

uotionis p̄conio p̄feren
dū. Ecce uerbū ꝓfertur
in mediū ꝛ totus iacet
ac sub silentii censura
rep̄mitur senatꝰ aplorum.
Tanta siquidē magistri
presidentis uidebatur auc
toritas? ut sub districta
se ꝛpesceret bta discipl̄oꝝ
concio disciplina. Hesi
tant. ambigūt. atq̄ inter
se inuicē oclorꝝ nutibꝫ
quodāmō interrogantes re
spiciūt? uerūtam̄ ling
ua ꝓferre quod gestiunt
uel dn̄m consulentes re
quirere non p̄sumūt. Ta
cet petrus? tacet claui
cularis celi. Tacet denique
lingua. que clauis fcā
ē celoꝝ. Celū simul ꝛ ter
rā ligat ꝛ soluit. Tacet
is inq̄m cui porte inferi
nō p̄ualent? qui ligādi
aīas soluendiq̄ obtinet
p̄ncipatū. Silet andreas